

Eesti
Evangeelne
Allianss

Palvenädal

2018

Palverändurid ja võõramaalased

7.–14. jaanuar

www.europeanea.org
www.allianss.ee

Võõrad, palverändurid, teekäijad ...

Mõni aasta tagasi nautisin oma sabatiaega. Mu mentor soovitas: „Ära investeeeri ametlikku kõrgharidusse. Lase Jumalal sinusse investeerida.” Kuidas sellesse suhtuda, kui su käsutuses on neli kuud?

Kui kuulsin kuulsast palverändurite teekonnast Caminost, mis lõppeb Hispaania linnas nimega Santiago de Compostela, pani see mu südamesse unistuse, mis tuli taas esile siis, kui mõtlesin oma sabatiaja plaanidele. Nii otsustasingi veeta kaks nädalat sel palverännaku teekonnal ja saada tõeliseks palveränduriks.

Nagu võid lugeda selle aasta palvenädala materjalidest, ütleb piibel, et oleme võõrad, palverändurid ja teekäijad, kuid meie loomulik kaldumus on proovida paigale jääda. Saksakeelne sõna kinnisvara kohta on *Immobilien*, mis tähendab 'mitteliikuv'. Hea põhjus minusugusele paigalolevale inimesele hakata liikuma ja olla palverändur.

Turisti ja palveränduri vahe on selles, et turist tahab näha uusi asju, ent palverändur tahab saada uueks – otsustasin mitte käituda nagu turist. Küllastasin väheseid kohti, vältides tihedat kontakti teiste inimestega. Mu igapäevase teekonna osa oli piibli üle mõtisklemine ja palvetamine. Õppisin, et väheste asjade kaasa pakkimine on väga loogiline, kuna pidin kõike ise kaasas kandma. Eesmärgile keskendumine ja mitte kõrvale kaldumine oli teine osa, mis said mulle oluliseks. Ja pidev vestlus Jumalaga oli veel üks tähtis osa.

Ma hakkasin kuuma päikese all või vihmasaju käes kõndides rohkem mõistma Jeesust, kes Maa peal sai palveränduriks. Hämmastusega tõdesin, et rännakul olemine sai mulle tavapärasest paigalolekust enam koduseks.

Selle palvenädala vältel esitatakse sinu praegusele olekule palju proovikive. Minu palve on, et laseksid Jumalal nende kaudu sinu elus oma head tööd teha. Lase Tal end Püha Vaimu kaudu liigutada, et su teekonda korrigeerida.

Lase Jeesusel endaga teekonnal taevase sihtkoha poole kohtuda uuel viisil.

Thomas Bucher
Euroopa Evangeelse Allianssi peasekretär

PS. Palvenädala materjalid valmistasid ette Hispaania EA palve ja teoloogia toimkonnad.
Suur tänu neile suurepärase töö eest!

Sissejuhatus

VÕÕRAMAALASED JA PALVERÄNDURID

„Me kõik oleme võõrad – peaaegu igal pool”. Selles paar aastat tagasi väga populaarseks saanud motos on sügav piiblitõde: kristlastena oleme siin maailmas võõrad. Me reisime siit läbi, kuid meie kodu ei ole siinses maailmas. Oleme teel lõpliku sihtpunkti, taevase kodu poole, mida ehitab meile Kristus.

Sel lihtsal tõel on mitu järeldust.

1. Kristlane teab, et ta ei ole siin igavesti.

See on parim vastumürk praeguse aja ohjeldamatu materialismi vastu. Kristlastena ei pea me usaldama säästusid, aktsiaid ega suurepärase karjääri, vaid me läheme siit maailmast lihtsalt läbi. Teame, et püsiväärtus on üksnes sellel, mida investeerime Jumala kuningriiki – keegi ei remondi hotellituba nii, nagu jäädaks sinna elama igavesti.

2. Kristlane ootab rõõmsalt tulevikku.

Kristlaste elu on nagu ootamine, et varsti saab puhata universumi parimas hotellis, kusjuures kõik on kinni makstud ja palju parem, kui keegi meist suutis ette kujutada. Ootusaeg ise on lühike ja selles on raskusi, kuid need on teekonda väärt! Kahjuks on paljud kristlased unustanud usu sihtpunkti, mis aitab meil minna läbi raskuste ja kannatuste. Me ootame igavest ja rõõmsat homset!

3. Kristlane oskab asju õigesti hinnata.

Me hindame asju nende tulevase väärtuse järgi – tähtis on igavikuline. Peame endilt pidevalt küsima „Kuidas saan täna oma pere, sõprade ja naabrite keskel avaldada mõju, mis toob au Jumalale?”.

4. Kristlane võib kannatada tagakiusamist oma väärtuste tõttu.

Kõik inimesed ei nõustu meie vaatepunktiga. Paljud inimesed ja valitsused näevad usku Jeesusesse Kristusesse ohuna, sest intuiitiivselt nad mõistavad, et Jeesus on Issand ega jaga oma au igaühega. Mõnikord võib oma usu eest seismine lõppeda tagakiusu või isegi surmaga.

5. Kristlane on armuline nende vastu, kes on võõrad.

Olles siin maailmas võõrad, võime mõista võõramaalasi, keda Jumal on meie kodumaale toonud. Kristlastena on meid kutsutud olema armulised võõraste ja välismaalaste vastu ning näitama neile samasugust armu nagu Jeesus meile on näidanud. Meie eesõigus on kutsuda nad sisse, tervitada neid meie usukogukonnas, et nad saaksid meiega ühineda teel igavese linna poole.

José Hutter

Pühapäev 7. jaanuar

Aabraham – näide kristlikust palverändurist (Heebrea 11:8–10, 13:14)

Aabraham, üks kuulsamaid piiblitegelasi, on eriti tuntud kui usu eeskuju. Ta teekond algab jumaliku kutsega lahkuda Uurist ja minna tundmatusse paika. Usk teeb temast palveränduri ja tähendas, et ta oli õigeks mõistetud. Ta uskus Jumala lubadust, et saab poja, kuigi see tundus võimatu, arvestades tema ja ta naise vanust ning naise viljatust.

Ta uskus Jumalat ja see arvati talle õiguseks (Gl 3:6). Usk, mis juhtis teda Uurist lahkuma, ei ilmunud juhuslikult, vaid nagu Stefanos ütles „kirkuse Jumal ilmus meie isale Aabrahamile” (Ap 7:2) – mitte Jumala kirkus, vaid kirkuse Jumal, kelle ilmumine tugevdas Aabrahami usku. See, mida ta nüüd ootas, polnud enam maa peal, vaid taevas. See veel tundmatu paik polnud territoorium, parem Uurist, kus ta seni oli elanud, vaid usk juhtis Aabrahami palverännakule töötatud maa poole, sest ta „ootas linna, millel on tugev vundament ning mille arhitekt ja ehitaja on Jumal”.

Iga kristlane on samas olukorras. Nagu Aabraham, usume ka meie ja oleme õigeks mõistetud. Pääste tuleb armu läbi usu kaudu (Ef 2:8–9). Usku tõendab see, et inimene jätab maha kõik, et võtta vastu üksnes see, mida Jumal pakub. Maailmast saab koht, kust läheme läbi linna poole, mille Jeesus on lubanud meile rajada (Jh 14:1–4). Nagu Aabraham pidi jätma maha kogu oma vara, et järgneda Jumalale, peame meiegi hülgama oma maailma, et astuda Jeesuse jälgedes (1. Pt 2:21). Siinse maailma ajutisuses pole kristlasele midagi püsivat, vaid meie pilk pöörduv taeva poole, kus on igavesed väärtused – me ootame igavest linna. Võidukas kogudus on see, mis suundub Kristust järgides taevase kodu poole.

Meil, palveränduritel, on siinses ajutises maailmas väärtused, mis jäävad püsima.

Samuel Pérez Millos

Tänapalved

- Me täname Jumalat, et usklikeks oleme Aabrahami lapsed.
- Me täname Jumalat, kes meid teekonnal saadab.
- Me täname Jumalat, sest taevas valmistatakse meile midagi praegusest palju paremat.

Ülestunnistus

- Andesta meile, Issand, et nii mitmelgi juhul pole meil olnud piisavalt usku.
Tunnistame, et tihti ei ela me kui taevasele linnale keskendunud palverändurid.

Palvesoovid

- Aidaku Jumal meil olla tugevad usus ja usaldada Jumala eesmärki meie elude kohta.
- Et saaksime aru, et maailm on meile ajutine paik teekonnal taevase igavese linna poole, kus ootab meid Kristus.

Esmaspäev, 8. jaanuar

Joosep – võõramaalane, kes on Jumala, ajaloo Issanda hoole all (1. Moosese 37–50)

Võõramaalane ja palverändur on keegi, kes ajutiselt ei ela oma päritolumaal. Selline oli ka Joosep, kes sai tunda kodumaast eemaloleku raskusi. Ta teekond viis Egiptusesse, sest armukadedad vennad müüsid ta orjaks. Haavatava võõramaalasena ei suutnud ta end Pootifari naise valesüüdistuste vastu kaitsta ning ta saadeti vanglasse ja jäeti sinna surema. Kuid Joosep koges ka üleloomulikku hoolt – mõne aja pärast vabastas Jumal ta vangist, tõstis ta üles ja kasutas teda teiste õnnistamiseks. Lõpuks oli Joosep see, keda Jumal kasutas, et päästa näljasurmast nii egiptlased kui ka ta enese pere! Joosep mõistis, et ta palverännakule oli suuna andnud Jumal, et teha teoks oma jumalik eesmärk. Ta ütles vendadele, kes ta orjaks olid müünud: „Te mõtlesite küll mu vastu kurja, aga Jumal pööras selle heaks, et teha, mida tänapäeval ongi tehtud: hoida palju rahvast elus” (1. Ms 50:20).

Meiegi oleme siinses vaenulikus maailmas võõramaalased ja palverändurid (1. Pt 2:11). Kuigi võime olla haavatavad ning kogeda ebaõiglust ja tagakiusu, saame samal ajal kogeda ka üleloomulikku hoolt nagu Joosep. Jumal laseb kõigel meile heaks tulla (Rm 8:28), ta vabastab meid (Gl 1:4) ja kasutab meid, et õnnistada neid, kes on me ümber (1. Pt 2:9).

Kuidas saame raskustes olla kindlad, et Jumal meie eest hoolt kannab? Osalt Tema ustavuse tõttu, mida näeme ka Joosepi elus. Kuid veel enam seetõttu, et keegi veel tähtsam kui Joosep saadeti võõramaalasena siia vaenulikku maailma (Jh 3:17), ta koges haavatavust ja ebaõiglust, vennad reetsid ta ja hülgasid. Kuid Jumal vabastas ta, äratas ellu ja tõstis üles ning tänu temale on õnnistatud kõik maailma rahvad.

Tänu Jeesusele võime teada, et Jumal on alati meie kõrval: „Tema, kes oma Poegagi ei säästnud, vaid loovutas tema meie kõikide eest, kuidas ta ei peaks siis koos Pojaga meile kõike muud kinkima?” (Rm 8:32). Nii nagu Joosepit, aidaku Jumal ka meid Teda usaldada, ustavad olla ja teisi oma teel õnnistada.

Matthew Leighton

Tänapalved

- Aitäh, Issand, et võime raskete olukordade kaudu saada aru tarkusest, mis tuleb ülalt. Aitäh, et lased kõigel meile heaks tulla.
- Aitäh, et neis keerulistes olukordades hoiad sa me südameid.
- Aitäh, et annad igas olukorras meile jõudu.

Ülestunnistus

- Andesta, et tihti me ei usalda Su sõltumatust ja Su täiuslikke plaane.

Palvesoovid

- Et Jumal juhiks me palverännakut oma eesmärkide alusel, nagu Ta juhtis ka Joosepit.
- Et tunnistaksime ja mõistaksime, et Jumal tegutseb meie kasuks, vabastab meid ja kasutab meid selleks, et õnnistada inimesi meie ümber.
- Et Jumal aitaks meil oma palverännakul Teda usaldada, olla Talle ustavad ja teisi õnnistada.

Teisipäev, 9. jaanuar

Rutt – näljast juhituna kohtub ta oma Jumalaga (Rutt 1)

Peame oma eludega esile tooma kogu armu Jumala, kaugemal ees näeme päästeplaani. Raamat lõpeb sellega, et Rutt, kes sai Taaveti sugupuu osaks (4:18–22), on Jeeseuse esivanem (Mt 1:5). Järelikult, Jahve põimib kokku igavese päästeplaani sündmused.

Jumalik õnnistus tuleb esile viletsuse aegadel – just nagu Ruti loos, mis leiab aset kohtumõistjate ajal (1:1). Kui tahes ebatõenäoline see ka ei paistaks, teeb Issand talle head ja näeme kahte asja:

1) oma ettenägelikkuses pöörab Issand olukorrad ümber (6:22).

Ta lasi tekkida olukorral, kus surma tõttu pidid Noomi ja ta miniad kodukohast lahkuma ja olid häbistatud, kuid nüüd loob ta võimaluse naasta tõotatud maale.

2) Ta juhib inimesed usu juurde (1:16–17), kasutades isiklikku tunnistust.

Noomi koges karmi kriitikat, kui ta lahkus tõotatud maalt ja oma usu juurest.

Kuid

a) Ruti sõnad „sinu Jumal on minu Jumal” (1:16) teevad selgeks, et Rutt ei alistunud Moabi valitsevale religioonile ega kultuurile;

b) ta teadis, kuidas miniate eest palvetada (8) ja kahtlemata ootas ta jumalikku vastust;

c) ta nägi Jahve kätt kõiges, mis oli juhtunud, kuna ta mainib Issandat neli korda (20–21);

d) ning ta ei käitu ohvrina, nõudes miniate tähelepanu, vaid ta palus neil Moabi jääda (9–13).

Rutist paistab välja ta resoluutsus: „Ära käi mulle peale, et ma sind maha jätaksin ...” (16). See, et tegemist on tõelise usuga, paistab välja järgmisest:

1) ta usub Jahvesse hoolimata oma raskest olukorrast, mille tõttu ta võiks Tema vastu pahameelt tunda;

2) täielik pühendumine, teatud tüüpi jüngerlus, kui ta jätab oma pere ja kodu, et järgida Jumalat;

3) erakordne kaastunne oma ämma vastu (2:11–12);

4) täielik samastumine Jumala inimestega, ehkki moabilasena oleks ühiskond temasse halvasti suhtunud.

Ta on tõeline Aabrahami tütar (1. Ms 12:3b)

Antonio Ruiz

Tänapalved

- Aitäh kõigi vendade ja õdede eest, kes oma tunnistusega on elusid mõjutanud – nad on olnud Sinu käed, hääl, jalad. Südamlik tänu nende hingede eest, kes sind tunnevad ja kes sind ei tunne.
- Aitäh, et teed kõik mu lahingud enda omaks.
- Aitäh, et muudad meid taas uueks, nii nagu oligi Sinu algne plaan.

Palvesoovid

- Lase meil oma tunnistusega juhtida inimesi Kristuse juurde.
- Et oleksime valmis kõik maha jätma selleks, et Jumalat järgida.
- Et meid ümbritsev ei võtaks me pilku Kristuselt.

Kolmapäev, 10. jaanuar

Taaniel – kindlus tagakiusamise ajal (Taanieli 3)

Kolm noort meest võõral maal. Kes nende eest hoolt kannaks? Meie, kristlaste üle vaatab alati keegi! „Sina, kuningas, oled andnud käsu, et igaüks [---] peab heitma maha ja kummardama kuldkuju, aga kes ei heida maha ega kummarda, heidetakse tulisesse ahju. On olemas Juuda mehed [---] (Tn 3:10–12).

Võime mõelda, et oleme ebaolulised, et see, mida teeme või ütleme, ei loe ja keegi ei pane meid tähele – kuid keegi vaatab alati. Kui ühel hetkel pandi tähele, et need kolm noormeest olid teistsugused, jälgiti neid sellest peale pidevalt ja kolm meest teadsid seda. Need olid mehed, kes otsustasid end kuninga toiduga mitte rüvetada ja nüüd otsustavad nad endid kuninga jumalatega mitte määrada – see, kes on ustav piskus, on ustav ka paljus. Pisikesed tulukesed võõral maal.

Nad kõik oleksid võinud välja hiilida või selle hetke ära kannatada ja siis jätkata oma eluga. Kuid nad ei peitnud end, näiteks Taaniel palvetas kolm korda päevas oma akna ees. Ja kui maailma keiser, täis ülbust, sülitab nende peale põlgusega ning ütleb mõnitaval toonil „ja kes oleks see jumal, kes teid päästaks minu käest?” (3:15), siis nende hääl ei värise: „Meie Jumal, keda me teenime, võib meid päästa [---]. Aga kui mitte, siis olgu sul teada, kuningas, et meie ei teeni su jumalaid ...” (3:17–18).

Baabülön, kus me elame, on samuti veendunud oma täielikus meelevallas, arvates, et meie ja me pered kuulume kultuurile, kuid too Baabülön ei tea, et oleme teise riigi kodanikud, kes on siin vaid hetkeks, ja et meie Kuninga seadus põleb me südameis.

Seetõttu, kui kõik teised kiidavad ebaõiglust, teadmatust ja ebasüüdsust – meie ei kummarda.

Kui halba kutsutakse heaks ja head halvaks – meie ei kummarda.

Kui nad meid ähvardavad ja solvavad – me ei jumalda nende jumalaid.

Sest meie Kuningas austab neid, kes Teda austavad.

Ta kõnnib koos nendega, kui nad lähevad läbi tule (Js 43:2).

Ja peatselt kutsub ta meid koju.

Raquel Berrocal

Tänupalved

- Täname Jumalat, sest kus tahes me oleme, on tema ligiolu meiega ja aitab meid.

Ülestunnistus

- Tahame parandada meelt kõigi nende kordade eest, kui me pole olnud piisavalt julged, et jääda puhtaks ja tugevaks ning oleme komistanud ega ole andnud head tunnistust.

Palvesoovid

- Et oleksime ustavad piskus, et seeläbi õppida olema ustavad paljus.
- Issand, aita meil mitte kohanduda praeguse ajaga ning mõelda ja käituda teadmise ja teadmisega, et meie kodakondsus on taevas.

Neljapäev, 11. jaanuar

Joona – võõrale maale jutlustamine (Joona 1 ja 3)

Joona raamat on üllatav: Jumal töötab valitud rahva patuse rahvustunde vastu ja toob esile oma armu üleloomulikud küljed. Kuid tuletorn, mis peaks aulisele rahvale teed näitama, ei tööta. Rahvustunde negatiivsed küljed on väga vastupidavad: „Kas peaksin tegutsema oma valitud rahva õelate vaenlaste heaks? Ei iial!”.

Ärme viska kive peategelase Joona pihta. Kui palju aega aastas veedad sina, et palvetada oma rahva ja teiste rahvuste eest? Joonal polnud mingit kaastunnet: las vaenlased surevad, et Iisrael tunneks end kindlamini. Ärme kritiseeri Joonat. Näiteks, ka immigrantide järsk sisseränne Euroopa piiridele toob kaasa riske. Aga Jumalas saab sellest võimalus palvetada ja aidata paljusid kodust eemale rännanud ja hädas olevaid inimesi.

Joona on palves ja põgeneb. Joona raamatu kangelased on paganad (meremehed ja niinivelased), kes palvetavad väga palju (vaata, mis õppetunni nad meile annavad!) ja Jumal kuuleb neid. Loomulikult ka Joona palvetab, aga alles 2. peatükis ja selleks, et tänada Jumalat ta armu eest tema vastu (mitte oma rahva vaenlaste vastu), ning 4. peatükis, et hädaldada, kuidas Jumal on vaenlaste vastu olnud armuline.

Suur misjonikäsk nõuab, et kõik Jeesuse järgijad palvetaksid, kuulutaksid evangeeliumi ja teeksid jüngriteks kõik rahvad. Kuigi meil pole võimalik minna igale poole, siis ometi saame ja peame palvetama.

„Palveta, kuuluta evangeeliumi! Miks?! Nad ei pööra mulle tähelepanu!”. Aga Jumal kutsus inimesi, kelle elu on olukordade tõttu raske (invaliidid, islami vangid). Ta liigutab isegi nende südametunnistust halbade uudistega. Kas Joona palvetas? Ei palvetanud. Ta istus põõsa all varjus „et näha, mis linnaga juhtub”. Selleks, et ta saaks hiljem öelda: „Ma ju ütlesin, Issand! Ma teadsin, et nad ei pööra tähelepanu! Kas nägid?!”.

Hea küll, kui Süüriasse minna ja neile kuulutada oli raske, saadab Ta süürlased meie majja! Nagu Issand muutis Joona, muutkem endid anti-Joonateks ning näidakem oma tegude ja palvetega Jumala armastust.

Olivier Py

Tänupalved

- Me täname Jumalat ta muutumatuse eest.
- Me täname Jumalat ta töö eest ning selle eest, et Ta toetub meie hoolimata sellest, kuidas me käitume ja mõtleme.

Ülestunnistus

- Me palume su andestust, kallid Jumal, et oleme nii mitu korda tegutsenud vastupidi Su tahtele.
- Me tahame parandada meelt mõtetest ja valearvamustest võõramaalaste vastu. Aita meil neid armastada ja nendega kõike jagada, alates kõige väärtuslikumast, mis meil on (Sina) kuni pisimate ja maiste asjadeni.

Palvesoovid

- Meie rahva ja selle pääste eest.
- Et oleksime valmis teisi rahvusi aitama ja nende eest kostma ning et need armastuse ja armu märgid peegeldaksid Kristust.
- Et täidaksime suurt misjonikäsku, mis käsib meil palvetada, evangeeliumi kuulutada ja teha jüngriteks kogu maailm.

Reede, 12. jaanuar

Paulus – rahvusvaheline ja taevalik kodanik (Filipi 1:21–26)

Kirjas filiplastele kutsub Paulus meid kaasa mõtlema selle üle, kas ta peaks hoidma kinni elust või andma end üle surmale. Otsus ei ole ta enese teha, kuna ta on vangis, kus ootab oma kohtuotsust. Seega, mõtisklus, mis esmapilgul võib tunduda vastuoluline, põhineb olukorral, kus ta sai ise oma saatuse üle otsustada.

Ühelt poolt räägib Paulus surmast kui kasust. Seda eelisõigust rõhutab sõna „lahkumine”, mis tähendab ‘teele asuma’. Maailmas olemine on Paulusele ajutine olek, mille ainus loogiline järelendus on sellest väljumine ehk surm, et „olla koos Kristusega, mis on palju parem”. Ta eeldab, et ta suhe Kristusega on surmas jätkuvalt sama jõuline.

Siiski on selge, et ka elus on Paulus olnud täielikult Kristusele pühendunud. Ta on elanud ja elab Kristusega väga lähedases suhtes. See pole ime, et ikka tahab ta elada selleks, et Kristust järgida, austada ja teenida. Dilemmas, kui talle antaks valida, eelistab Paulus jääda maa peale, hoides oma pilgu taevas ning jalad maa peal. Tema suhe Kristusega on see, mis teda motiveerib ja sunnib teda maa peale jääma, et aidata filiplastel kogeda sedasama õnnistust, mida tema on kogunud – filiplastel aitab usus kasvada just see, et ta maa peale jääb.

Kahtlemata kõlavad need Pauluse sõnad meile kui äratuskõne. Suremine tähendab ‘elu kaotamine’. Kuid, kui võime surmas kinnitada, et „elamine on Kristus”, ei kaota me midagi, vaid võidame!

Kuidas ja kellele me elame? Ülesanne, mis meil lahendada tuleb, on me endi käes – et saaksime Pauluse kombel kuulutada, et „elamine on Kristus ja suremine on kasu!”.

Edith Vilamajó

Tänupalved

- Selle lootuse eest, mis meil on, et Kristusega elada on palju parem.
- Kindluse eest, et elu Kristusega on parem kui kõik muu.

Ülestunnistus

- Andesta meile, Issand, et me ei ela alati Sulle.

Palvesoovid

- Et me elud pühenduksid Kristusele ja see avalduks selles, et otsime lähedast osadust Kristusega ning elame selleks, et teda järgida, teenida ja austada.
- Et me elu aitaks teistel inimestel usus kasvada.
- Et elaksime elu, mis järgiks tõde „Meile on elamine Kristus ja suremine kasu”.

Laupäev, 13 jaanuar

Priskilla ja Akvila – välja heidetud, kuid avatud ustega (Ap 18:1)

Apostel Paulus kohtus abielupaari, Priskilla ja Akvilaga siis, kui nood olid Korintoses paguluses. Luukas ütleb meile, et neil oli sama amet ning et Paulus elas koos nendega ja töötas nende töökojas, kuulutades laupäeviti rõõmusõnumit (Ap 18:1–4). Abielupaar oli pidanud Roomast lahkuma, kui keiser Klaudius juudid pealinnast välja ajas ja siis tulidki nad Korintose koguduse esialgse tuumiku keskele.

Pooleteise aasta pärast lahkus misjonäride trio Efesosse, kus Paulus jätkas oma apostlitööd (Ap 18:18–19). Esimesel sajandil olid tagakiusamine ja pagendamine olukorrad, mida Jumal kasutas Rooma impeeriumi keskele koguduste rajamiseks. Kui Paulus kirjutas kirja roomastele, olid Priskilla ja Akvila Roomas ja nende kodu oli kogudus. Kirjas Rooma kristlastele mainib Paulus tervituste hulgas armastavalt seda misjonäripaari ja kirjeldab neid kui „minu kaastöölisi Kristuses Jeesuses, kes minu hinge eest oma pea on pannud kaalule, keda ei täna üksnes mina, vaid ka kõik paganate kogudused” (Rm 16:4).

Tänapäeva Euroopas on nii vabatahtlik kui ka sunnitud migratsioon teerada, mida Jumal kasutab koguduse laiendamiseks. Kaastöös misjonäridega, kes on täielikult pühendunud evangeeliumi kuulutamisele ja jüngrite koolitamisele, on miljoneid vabatahtlikke misjonäre, kes Priskilla ja Akvila kombel pühendavad oma kodud, aja ja teenistuse ning vennaliku kiindumuse, selleks, et Jumala Kuningriik edeneks. Palvetame, et Issand kutsuks jätkuvalt inimesi misjonitööle ning tõmbaks kaasa tavalisi kristlasi, nagu Priskilla ja Akvila. Jumal lasi nende lool ilmuda „Apostlite tegudes” ja „Kirjas roomlastele”, et saaksime nende eeskuju järgida ka tänapäeval.

Samuel Escobar

Tänapalved

- Issand, oleme tänulikud su armastuse, inimeste, olukordade ja takistuste eest. Kõige selle keskel on sinu armastus olnud liigutaja.
- Aitäh olukordade eest, mida kogeme, olgu need kerged või rasked, sest kõik tuleb heaks (Rm 8:28).
- Aitäh õdede ja vendade eest, kes on oma elud su jalge ette pannud.

Ülestunnistus

- Me kahetseme, et meil ei ole olnud igavikulisem eluvaade, et näha, et kõik, mis juhtub, on miski, mida sina heaks kasutad.
- Me palume su andestust, et me pole kasutanud praegust migratsiooniolukorda Euroopas sinu Kuningriigi edendamiseks.
- Andesta meile, Issand, et me ei ole kõike, kes me oleme ja mis meil on, kasutanud sinu teenimiseks.

Palvesoovid

- Palvetame iga misjonäri eest, kes kasutab oma elu Jumala Kuningriigi heaks.
- Et oleksime misjonärid, kuhu iganes Jumal meid asetanud on ja et pühendaksime oma kodud, aja, teenistuse ja vennaliku kiindumuse Jumala Kuningriigi edendamiseks.
- Et Issand jätkuvalt kutsuks misjonäre ja mobiliseeriks misjonitööd tegema teisigi kristlasi, nagu Priskilla ja Akvila.

Pühapäev, 14. jaanuar

Jeesus – Jumala kehastus mässumeelse inimkonna keskel (Jh 1:14)

Vanas Testamendis ilmus Jumal põhiliselt Tema au kaudu (2. Ms 33:18–34:7). Samal kombel on kristlus Jumala au ilmutus Jeesuse Kristuse kaudu – Jumala au ilmub nüüd lihaks saanud Jumala Sõna kaudu, Isa ainusündinud poja kaudu, kes on täis armu ja tõde. See on kristluse suurepärase sõnum.

Mooses kohtus au Jumalaga ja see muutis tema elu (2. Mo 34:8–10). Samal viisil muutusid ka Johannes ja Jeesuse esimesed jüngrid, kui nad olid kohtunud au Issandaga (1. Kr 2:9). Kui Iisraeli rahvas koges kõrbes rännates, et Jumala au paistab peamiselt seekaudu, et Ta on nende vastu armuline, siis praegusajal tunneb kogudus Jumala au päästva armu kaudu, mis on Isa ainusündinud Pojas, kes tõusis surnuist üles, et meid päästa selle kaudu, mida ta ristil tegi. Jeesus Kristus on täis armu ja tõde, mida ta pakub mässumeelsele ja patusele inimkonnale. Jumal näitab oma au seeläbi, et ta päästab patuse inimese Issanda Jeesuse Kristuse kaudu. Meie lootus elab tänu jumalikule otsusekindlusele, mis päästab kõlbmatud inimesed (Rm 4:5) Tema küllusliku armu kaudu, mis valitseb Issandas Jeesuse Kristuses (Rm 5:20–21).

See kohtumine Jumala auga on ainus seletus sellele, et kristlus tänapäeval levib. Mehed ja naised, kes said tänu Jumala aule muudetud, tahtsid, et teised inimesed kogeksid sama, mida nemadki. Seepärast võime koguduse tulevikku vaadata lootusega, kuna Jumal on otsustanud, et Tema au saab teatavaks kõikide rahvaste hulgas, et Tema ainusündinud poeg saab tuntuks kõigile. Meie palved aga tõusevad parimate motiividega – et Jumal näitaks oma au, päästes patused. Ja just see on põhjus, miks võime olla kindlad, et Issand Jeesus kuuleb meie palveid.

José Moreno

Tänapalved

- Et sa teed meid oma pääste osalisteks.
- Et sa loodad meie peale, et teisi päästa.
- Su initsiatiivi eest. Täname sind, et olles Au Jumal, tegid Sa ise esimese sammu inimeste poole.

Ülestunnistus:

- Andesta meile, et me pole kogudusena olnud sinu pääste head edastajad.

Palvesoovid

- Et meie muutumine Jumala au kaudu võiks panna meid igatsema näha ka teisi inimesi oma eludes sedasama kogemas ja me kuulutaksime evangeeliumi, head sõnumit.
- Et oleksime palverahvas, kes paluvad nende eest, kes Teda veel ei tunne.
- Et elaksime lootuses, sest mõistame, et Jumal on otsustanud, et tema au saab tuntuks iga rahva hulgas.